ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 13ης Μαρτίου 2003 *

Στην υπόθεση C-436/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από την A. Snoecx,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών (ΕΕ L 330, σ. 13), ή εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, Β. Σκουρή και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών (ΕΕ L 330, σ. 13, στο εξής: οδηγία), ή εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την οδηγία το αργότερο δεκαοκτώ μήνες μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της οδηγίας αυτής και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Η οδηγία άρχισε να ισχύει στις 5 Δεκεμβρίου 1998.

3 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των κυριότερων διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την οδηγία.

4 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η οδηγία δεν είχε μεταφερθεί στο βελγικό δίκαιο εντός της σχετικώς ταχθείσας προθεσμίας, κίνησε τη διαδικασία αναγνωρίσεως παραβάσεως. Αφού κάλεσε, με έγγραφο οχλήσεως, το Βασίλειο του Βελγίου να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 17 Ιανουαρίου 2001, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

5 Δεδομένου ότι από τις πληροφορίες που παρέσχον οι βελγικές αρχές προύκυψε ότι οι εργασίες για τη μεταφορά της οδηγίας στο βελγικό δίκαιο δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

6 Η Βελγική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι δεν μετέφερε εμπροθέσμως την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο, αλλά προβάλλει ότι επίκειται η ολοκλήρωση των εργασιών για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Η διοικητική περιφέρεια Βρυξέλλες-Πρωτεύουσα είχε ήδη εκδώσει οριστικά την απόφαση περί μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Όσον αφορά τη διοικητική περιφέρεια Βαλλονία και τη διοικητική περιφέρεια Φλάνδρα, οι εν λόγω διοικητικές περιφέρειες επρόκειτο να θεσπίσουν, το συντομότερο δυνατόν, τις αναγκαίες διατάξεις για την πλήρη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

7 Από πάγια νομολογία, προκύπτει ότι η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, C-71/99, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2001, σ. I-5811, σκέψη 29, και της 11ης Οκτωβρίου 2001, C-110/00, Επιτροπή κατά Αυστρίας, Συλλογή 2001, σ. I-7545, σκέψη 13).

8 Εν προκειμένω, η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας. Επομένως, η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα και το Βασίλειο του Βελγίου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εντός ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.**

Schintgen Σκουρής Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Μαρτίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

R. Schintgen